

visе vilje til at støtte andre lande i deres indsats, hjælpe dem, så de kan klare deres forpligtelser.

Endelig er det en afgørende forudsætning, at der nationalt er politisk vilje og opbakning til at følge den internationale dagsorden. Det er helt afgørende, at der her i Folketinget er vilje til at ville gøre en forskel, at vi har aktive ngo'er på miljøområdet, at vi har en aktiv og engageret befolkning, der bekymrer sig om miljøet, hvis Danmark skal være med til sammen med andre lande at sætte dagsordenen. Og det er mig en stor glæde, når man kommer ud f.eks. blandt unge mennesker på uddannelsesinstitutioner, at noget, der virkelig interesserer de unge, når de får kendskab til det, er netop arbejdet med det globale og det regionale internationale miljø-samarbejde.

Det har været kendetegnende for vores indsats, at vi ofte har været blandt initiativtagerne, men at de politiske resultater er skabt i kraft af samarbejdet med det øvrige EU. Vi har selvfølgelig – og det er jo ikke altid lige nemt – forsøgt at drive EU-landene fremad i fælles progressive holdninger. Men omvendt er det jo sådan, at hvis det lykkes at få dem med, og det er altså lykkedes i mange tilfælde, så danner den samlede optræden fra EU's side baggrund for, at vi har politisk gennemslagskraft for danske initiativer til globale beslutninger.

Vi skal fortsat forstå at arbejde med EU som spydspids i det internationale miljø-samarbejde. I efteråret 2002, hvor Danmark overtager formandskabet for EU, bliver der selvfølgelig tale om, at vi får ansvaret for en videreudvikling af EU's rolle på miljøområdet. EU's miljøpolitik er vigtig for Danmark, og vi vil arbejde for et substantielt bidrag til den globale indsats for bæredygtig udvikling. I EU skal vi bruge de varierende muligheder for at skabe politiske alliancer, vi skal arbejde videre med stats- og regeringschefernes beslutning om at sikre, at miljøintegrationen faktisk bliver gennemført i EU.

Vi skal også bruge de fordele, vi har af et velorganiseret, effektivt dansk beslutningssystem på EU-området. Det beslutningssystem giver os en særlig mulighed for en koordineret indsats for de danske mærkesager.

Vi skal også bruge EU's arbejde med et nyt miljøhandlingsprogram og med en handlingsplan for bæredygtig udvikling som platform for globale initiativer.

EU-samarbejdet har vist sin styrke inden for konventionsområdet. Vi fik forbudet mod eksport af farligt affald gennemført i Baselkonven-

tionen, fordi EU stod sammen om det, vi fik iværksat det globale konventionsarbejde om farlige kemikalier, PIC-konventionen og POP-konventionen, fordi vi stod sammen med de øvrige EU-lande om det. EU-samarbejdet var også afgørende for, at det lykkedes at nå til enighed om biosafetyprotokollen, og det lykkedes de 15 EU-lande i forening at presse USA og Japan til større reduktionsmål i Kyoto i forbindelse med fastsættelsen af målene i Kyotoprotokollen, end jeg tror, mange havde ventet på forhånd.

Den næste store milepæl i det globale miljø-samarbejde bliver konferencen om bæredygtig udvikling 10 år efter Rio i år 2002. Det er op til FN's generalforsamling i efteråret at fastsætte tid, sted, indhold og rammer for et nyt topmøde. Meget tyder på, at det bliver i juni måned, altså nøjagtig 10 år efter, at den første konferencе fandt sted, men man kan forestille sig, det også bliver i andet halvår og dermed under det danske formandskab. Under alle omstændigheder vil Danmark være med i trojkaen i forbindelse med forberedelsen, så vores rolle bliver meget afgørende i forbindelse med 2002-mødet.

Ulandene er generelt skuffede over, at de rige lande ikke har levet op til målsætningerne for Rio-konferencen, bl.a. om at styrke den finansielle kapacitet i ulandene. Ulandsbistanden som procent af BNI er ikke kommet op på de 0,7 pct., som man holdt fast i i Rio, men den er faldet. Samtidig har mange rige lande jo øget deres velstand fantastisk. Bare i dette land er det private forbrug steget mellem 25 og 30 pct. siden da. Men vi er noget enestående ved, at vi ikke bare har holdt fast ved, men at vi har faktisk forøget vores bistand.

Derfor kan man sige, at vi ikke har brugt vores velstand til at vise global solidaritet generelt set i de rige lande, og på grund af den kolossale vækst, som både vi og amerikanerne har gennemgået de sidste 10 år, er miljømæssige indsatser desværre ofte blevet udhulet af et stærkt stigende ressourceforbrug.

I forløbet op til WTO's ministerkonference spillede Danmark i EU en helt central rolle i at fastlægge en progressiv holdning vedrørende handel og miljø. Seattlekonferencen viste imidlertid klart, at udviklingslandene fortsat er skeptiske over for inddragelse af miljøhensyn i en ny handelspolitisk runde, og derfor har udenrigsministeren efter Seattle både i EU og i Verdenshandelsorganisationen presset på, for at der for at fremme ønsket om en bred dagsorden